

ת"פ 31222/08/14 - מדינת ישראל נגד רשיד גוסנייב, אולים אבדוז'ברוב

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 31222-08-14 מדינת ישראל נ' גוסנייב(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת יפעת שיטרית
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.רשיד גוסנייב (עציר)
2.אולים אבדוז'ברוב (עציר)

הנאשמים

גזר דין

מבוא:

1. כנגד הנאשמים הוגש לבית משפט זה כתב אישום אחד הכולל בחובו שני אישומים, במסגרתם יוחסו להם במקור העבירות כדלקמן:

אישום ראשון (מיוחס לשני הנאשמים): פציעה בנסיבות מחמירות וסחיטה באיומים.

אישום שני (מיוחס לשני הנאשמים): חבלה בכוונה מחמירה, סחיטה בכוח, גניבה וסחיטה באיומים.

2. תחילה, כפרו הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום והוחל בשמיעת ראיות.

3. בדיון מיום 20.7.15 ובמסגרת הליך גישור, הגיעו הצדדים להסדר טיעון ולפיו, הנאשמים יחזרו בהם מכפירתם, כתב האישום יתוקן, הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשעו על פי הודאתם. באשר לענישה הוסכם, כי בעניינו של הנאשם 1 תעתור המאשימה לעונש ראוי של 24 חודשי מאסר בפועל ולעונשים נלווים לשיקול דעת בית המשפט. בעניינו של הנאשם 2 תעתור המאשימה לעונש ראוי של 28 חודשי מאסר בפועל וכן, להפעלת מאסר מותנה התלוי ועומד כנגדו, חציו בחופף וחציו במצטבר לעונש המאסר שיושת עליו בהליך דן וכן לעונשים נלווים. עוד הוסכם, כי ככל שיימצא, כי כנגד הנאשם 2 תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים ברי הפעלה נשוא אותו גזר דין, כי אז הם יופעלו בחופף זה לזה. כן הוסכם, כי מתקופות המאסר שיושתו על הנאשמים, ככל שיושתו, ינוכו ימי מעצרם. עוד הוסכם, כי ב"כ הנאשמים יטענו באופן חופשי לעונש (הכול ביחד יקרא להלן: "הסדר הטיעון").

עמוד 1

4. בהתאם להסדר הטיעון הנאשמים חזרו בהם מכפירתם, כתב האישום תוקן, התקבל וסומן ב/1 (להלן: **"כתב האישום המתוקן"**). שני הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו על פי הודאתם בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן וכדלקמן:

א. חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 333 + 335 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ב. סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיפים 428 סיפא + 29 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן:

5. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ולדיסלב ניקישנוב (להלן: **"ניקישנוב"**) וקונסטנטין קוזמיץ' (להלן: **"קונסטנטין"**) הינם תושבי קריית שמונה. בין הנאשמים לבין ניקישנוב וקונסטנטין שוררת היכרות על רקע היות כולם צרכני אדולן בתחנת חלוקת אדולן בקריית שמונה.

6. ביום 12.8.14, בשעות הבוקר, חיפשו הנאשמים את ניקישנוב. לאחר שלא הצליחו ליצור עמו קשר טלפוני וכיוון שלא ידעו היכן הוא מתגורר, הלכו הנאשמים לביתו של קונסטנטין, על מנת לשאול אותו היכן ניקישנוב מתגורר.

הנאשמים פגשו את קונסטנטין בחצר ביתו. קונסטנטין היה באותה עת בדרכו לתחנת אוטובוס, כדי לנסוע לעבודה. הנאשמים חסמו את דרכו של קונסטנטין ומשכו אותו ביד.

הנאשם 2 שאל את קונסטנטין היכן מתגורר ניקישנוב וקונסטנטין סירב לומר להם. בתגובה, תקפו הנאשמים את קונסטנטין וכתוצאה מכך הוא נפצע.

7. אחד מהנאשמים הכניס את ידו לכיס המכנס שלבש קונסטנטין ולקח משם את מפתחות הבית שלו ואת הארנק. הנאשמים הובילו את קונסטנטין לביתו על מנת שישטוף את פניו מהדם ויוביל אותם לביתו של ניקישנוב.

כשהגיעו לדלת הבית, ניסה קונסטנטין להיכנס פנימה ולסגור אחריו את הדלת מבלי שהנאשמים יכנסו, אך הנאשם 2 מנע ממנו מלסגור את הדלת. בתגובה, לקח קונסטנטין אלה שהייתה בביתו והניף אותה לכיוון הנאשמים, כדי לגרום להם לעזוב את הדלת.

בתגובה, נכנסו הנאשמים לביתו של קונסטנטין. הנאשם 2 ניסה למשוך את האלה מידו של קונסטנטין והנאשם 1 לקח חפץ חד שהיה מונח על השיש ופצע את קונסטנטין, כדי לגרום לו לשחרר את האלה מידו.

8. עקב הפציעה, הרפה קונסטנטין מהאלה והנאשם 2 החל להכותו. באותה העת, הנאשם 1 פצע את קונסטנטין באמצעות החפץ החד בחלקי גופו השונים.

9. בהמשך למתואר לעיל, הוביל קונסטנטין את הנאשמים לביתו של ניקישנוב וזאת על רקע האירועים שפורטו לעיל.

כאשר הגיעו לביתו של ניקישנוב, נכנסו הנאשמים וקונסטנטין לביתו. הנאשמים ניגשו לניקישנוב, בעוד קונסטנטין המתין ליד דלת הבית, ודרשו ממנו שייתן להם כסף, אחרת הם יפגעו בו כפי שפגעו בקונסטנטין. ניקישנוב נתן להם מסמך התחייבות על סך 1,000 ₪.

הנאשם 1 החזיר לניקישנוב את ההתחייבות בתמורה להבטחתו של ניקישנוב לשלם לו 1,500 ₪ ב- 28 לחודש.

10. כתוצאה ממעשי הנאשמים המתוארים לעיל, נגרמו לקונסטנטין חבלות חמורות בחלקי גופו.

ראיות הצדדים לעונש:

11. במסגרת ראיותיה לעונש הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו הפליליות הקודמות של הנאשם 2 (התקבל וסומן ת/1). כן הוגש עותק מפרוטוקול הדיון מיום 10.11.13 בעניינו של הנאשם 2 נשוא ת"פ 8889-06-13 של בית משפט השלום בקריית שמונה וזאת, כאסמכתא באשר למאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד נאשם זה (התקבל וסומן ת/2). עוד הוגש גיליון הרשעותיו הפליליות הקודמות של הנאשם 1 (התקבל וסומן ת/3).

מטעם הנאשמים לא הוגשו ראיות לעונש.

טיעוני המאשימה לעונש:

12. במסגרת טיעוניה לעונש, הדגישה המאשימה את חומרת מעשי הנאשמים, כפי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן וטענה, כי עסקינן במעשי בריונות שבוצעו במטרה לקבל כסף. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות טענה המאשימה, כי אין בנמצא ראיות לכך שאלה בוצעו לאחר תכנון מוקדם ואולם, הנאשמים הגיעו יחדיו לבית קונסטנטין. בזיקה לחלקם של הנאשמים בביצוע העבירות טענה, כי המעשים בוצעו בצוותא חדא. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, הפנתה המאשימה למתואר בעובדות כתב האישום המתוקן.

לאור האמור ובהתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירות, טענה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 18 חודשי מאסר בפועל לבין 40 חודשי מאסר בפועל.

13. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות ציינה המאשימה, כי לזכות הנאשמים נזקפות הודאותיהם בכתב האישום המתוקן, כמו גם החיסכון בניהול ההליך הגלום באלה. מאידך טענה, כי פגיעת העונש בנאשמים אשר הינם בחורים צעירים, אינה גדולה מהפגיעה הצפויה בכל נאשם אשר נגזר עליו עונש מאסר בפועל. עוד ציינה, כי לחובת הנאשם 1 הרשעה קודמת בגין עבירת גניבה, בגינה נגזר עליו מאסר מותנה והוא לא ריצה בעבר עונש מאסר בפועל.

לחובת הנאשם 2 שמונה הרשעות קודמות, לרבות בעבירות איומים ואלימות, בגין ריצה בעבר מאסרים בפועל. כמו כן, כנגד הנאשם 2 תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים ברי הפעלה, האחד בן 8 חודשים והאחר בן 12 חודשים. בהקשר זה הבהירה המאשימה, כי לא תעתור להפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר זה לזה, מקום בו הוטלו באותו גזר דין.

14. לטענת המאשימה, השוני בעברם הפלילי של שני הנאשמים מצדיק אבחנה בענישה שתוטל עליהם. לאור זאת, עתרה להטיל על הנאשם 1 מאסר בפועל למשך 24 חודשים, מאסר על תנאי ולחייבו בתשלום פיצוי למתלוננים.

באשר לנאשם 2 ונוכח עברו הפלילי, עתרה המאשימה להטיל עליו 28 חודשי מאסר בפועל. כן עתרה להפעלת המאסר המותנה בן 12 החודשים התלוי ועומד כנגדו, חציו בחופף וחציו במצטבר לעונש המאסר בפועל שיוטל עליו בגזר דין זה. עוד עתרה להפעלת המאסר המותנה הנוסף בן 8 החודשים התלוי ועומד כנגדו, בחופף לעונש המאסר שיוטל עליו, מקום בו עסקינן, כאמור, בשני מאסרים מותנים שהוטלו במסגרת אותו גזר דין. בצד זאת עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 2 מאסר מותנה ולחייבו בתשלום פיצוי למתלוננים.

15. בזיקה לטיעוני ב"כ הנאשמים הבהירה המאשימה, כי נכונותה להגיע להסדר טיעון במקרה דנן באה על רקע הקושי בהבאת שלושת עדי התביעה המרכזיים לעדות ולא נבעה מהליך שמיעת הראיות.

טיעוני הנאשם 1 לעונש:

16. בטיעוניה לעונש ציינה ב"כ הנאשם 1 את חומרת המעשים והדגישה, כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הבין את משמעותם והודה בביצועם. עוד טענה, כי הודאת הנאשם באה מספר חודשים לאחר פתיחת ההליך ולאחר שהוחל בשמיעת הראיות, אך אין לזקוף נתון זה לחובתו, מקום בו שמיעת הראיות הובילה לתיקון מהותי שבוצע בכתב האישום. כך טענה, כי נוכח קשיים ראייתיים, אשר עלו בחלקם במהלך שמיעת הראיות, הסכימה המאשימה לתקן את כתב האישום. הנאשמים הודו בעובדות כתב

האישום המתוקן ולקחו אחריות על מעשיהם.

17. עוד טענה, כי חלקיהם של שני הנאשמים בביצוע המעשים משמעותיים, אך ישנו שוני בעברם הפלילי, כפי הבא לידי ביטוי בטיעוני המאשימה. כך טענה, כי העונש אליו עותרת המאשימה הינו מחמיר וכי העונש הראוי לנאשם זה עומד על 10 חודשי מאסר בפועל, זאת, נוכח התיקון המהותי שבוצע בכתב האישום והעבירות בהן הורשע.

18. ב"כ הנאשם הוסיפה וטענה, כי הנאשם נתון במעצר של ממש משך תקופה ממושכת, הוא בודד בישראל ונעדר תמיכה משפחתית ומקורות מימון. הנאשם לא זכה לביקורים במהלך תקופת מעצרו ולא הופקד עבורו כסף בקנטינה, דבר שהקשה על תנאי מעצרו. לנתון זה השלכה גם באשר לענישה הכספית שתוטל על הנאשם, שעה שיתקשה לעמוד בה. בהקשר זה ציינה, כי נוכח היות הנאשם חסר כל תמיכה, לא הוצעה עבורו חלופת מעצר מתאימה.

19. לאור האמור, עתרה ב"כ הנאשם 1 להטיל על הנאשם עונש מאסר כפי טיעוניה, בהיותו ראוי ומאזן נכונה בין מכלול השיקולים. כן ציינה, כי הנאשם נתון במעצר מיום 13.8.14.

טיעוני הנאשם 2 לעונש:

20. בטיעוניה לעונש הצטרפה ב"כ הנאשם 2 לטיעוני ב"כ הנאשם 1, ככל שאלה רלוונטיים לנאשם 2. הודגש הקושי שעמד בפני המאשימה באיתור עדי התביעה, כפי הבא לידי ביטוי בטיעוני המאשימה. עוד הדגישה, כי לביצוע העבירות לא קדם כל תכנון והוסיפה, כי הודאת הנאשם חסכה את הצורך בשמיעת העדים, ככל שניתן היה לאתרם.

באשר לעברו הפלילי של הנאשם נטען, כי אף שלחובתו 8 הרשעות קודמות בפלילים, הרי ששתי הרשעות בלבד הינן בתחום האלימות וגם אלה אינן מצויות ברף החומרה הגבוהה, אלא עניינן עבירות של תקיפה סתם של בת זוג.

21. לאור האמור, עתרה ב"כ הנאשם 2 להטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה שאינה עולה על 13 חודשים. בצד האמור עתרה להפעלת שני המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם בחופף לעונש המאסר בפועל שיוטל עליו בהליך זה.

ב"כ הנאשם 2 עתרה להימנע מחיוב הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננים. בהקשר זה טענה, כי בשל מעצרו, איבד הנאשם את מקור פרנסתו ומכאן שהוא נעדר כל יכולת כלכלית ואין ביכולתו לעמוד בתשלום פיצויים. לחילופין עתרה, כי ככל שהנאשם יחויב בתשלום פיצויים, כי אז יהא זה בשיעור סמלי, אשר יחולק לשיעורים שתשלומם יחל כחודשיים לאחר שחרורו ממאסרו.

22. בדבריו התנצל הנאשם 2 על המעשים והצהיר, כי אלה לא יחזרו בעתיד. כן ציין, כי הוא אב לילדה ולדבריו, השתקם וכיום אינו משתמש בסמים. הנאשם הביע רצון לפתוח בחיים חדשים לאחר שחרורו ממאסרו.

דין והכרעה:

23. כאמור, הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן אשר עניין, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות וסחיטה באיומים. אינני רואה לחזור ולפרט את המעשים שביצעו הנאשמים ודי לי בהקשר זה אם אפנה לעובדות כתב האישום המתוקן, באשר מדברות הן בעד עצמן.

24. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין בית המשפט נדרש לעריכת בחינה תלת שלבית. ראשית, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים. שנית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם וההנמקה לכך ושלישית, קביעת העונש הראוי בתוך המתחם, או סטייה ממנו אם החוק מאפשר זאת וההנמקה לכך. ראו בהקשר זה ע"פ 864/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

25. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. לצורך קביעת העונש הראוי לנאשמים, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות.

26. עיון בעובדות כתב האישום המתוקן מלמד, כי עסקין באירוע אחד, נמשך ובעל קשר פנימי, אשר במהלכו ביצעו הנאשמים את המעשים נשוא כתב האישום המתוקן ואת העבירות בהן הודו ועל פיהן הורשעו. בנסיבות אלו, הרי שבאנו לקבוע, כי המעשים מהווים אירוע אחד בזיקה לדרישות הפסיקה בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם:

27. כאמור, לשם קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט נדרש לבחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

28. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצעו הנאשמים הינם, הגנה על שלמות גופו של אדם, כבודו, פרטיותו, שלוות נפשו, בטחונו וכן השמירה על בטחון ושלוה הציבור. כן פגעו הנאשמים במעשיהם באינטרס החברתי המוגן שעניינו, חופש הפעולה והבחירה של הפרט.

במעשי הנאשמים, נוכח טיבם, מהותם, אופיים ותוצאותיהם, יש כדי לפגוע באופן משמעותי, מוחשי וממשי בערכים החברתיים המוגנים עליהם הצבענו לעיל.

29. הצורך של בתי המשפט להחמיר עם נאשמים שהורשעו בעבירות אלימות נובע הן מהדאגה לשלמות גופו של כל אדם באשר הוא אדם והן מהצורך לשמור על שלמות החברה כולה ובטחונה. ראו בהקשר זה ע"פ 5576/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.4.11), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. מצווים אנו ליתן ידנו למלחמה העיקשת בתופעת הבריונות שפשטה בארצנו, וידע כל מי שנוטל לעצמו את החרות לנהוג באלימות, כי הוא עלול לשלם על כך בחרותו."

30. בית המשפט העליון עמד על התפר שבין הצורך במיגור תופעת האלימות לבין שיקולי שיקום העבריין והעניק את הבכורה לשיקולי ההרתעה:

"על התנהגות מסוג זה יש להגיב ביד קשה, ואם לא כך ננהג, תשתלט האלימות על כל תחומי חיינו. אכן, בתי המשפט התריעו, ולאחרונה אף ביתר שאת כנגד נגע האלימות. אולם, הגיעה השעה לעשות מעשה, ובראש וראשונה, להבהיר בדרך הענישה לעבריינים בכוח, ואפילו צעירים הם, כי המענה לאימות תהיה כליאה ממושכת, ולתקופות מאסר שעלולות להיות משמעותיות. עם זאת, אין כוונתי לומר שיש לזנוח כליל שיקולים של שיקום העבריין, ובמיוחד אם הוא קטין, אולם המציאות בה אנו חיים מציאות חירום היא, ועל כן שיקולים מסוג זה הינם שניים במעלה, וקודמים להם שיקולי גמול והרתעה" (ע"פ 3562/05 פלוני נ' מדינת ישראל (20.07.05)).

31. באשר לעבירת הסחיטה באיומים, ראו ע"פ 602/02 אוחנינה נ' מדינת ישראל (22.4.02), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"עבירה של סחיטה באיומים פוגעת באושיות סדרי החברה. ניצול חולשתו של אדם באיומים על בטחונו ושלומו, והטלת אימה כדי להשיג דבר מהקורבן מחייבת תגובה עונשית קשה".

32. עוד יפים בענייננו, להמחשת חומרת עבירת הסחיטה באיומים, הדברים שנקבעו בע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלוין (1.11.01), שם נקבע, בין היתר, כדלקמן:

"סחיטה באיומים היא למרבה הדאבה תופעה נפוצה, אך רק לעיתים רחוקות אוזר הקורבן אומץ כדי לפנות לרשויות החוק, הואיל והוא חושש שידם של הסחטנים עלולה להשיג אותו במוקדם או במאוחר, מבלי שאנשי החוק יוכלו להושיעו. לפיכך, כשסוף סוף מעז מתלונן לבקש את הגנת החוק, יש לראות בכך הזדמנות לא רק להעניש את העבריין המסוים אשר נמצא כי חטא, אלא גם להעביר מסר לציבור בכלל, ולא לה שחוטאים בעבירות מן הסוג הזה בפרט, כי עבריינים בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה. ענישה מסוג זה מטרתה איפוא משולבת, לתת ביטוי למידת הכיעור שבעבירה זו ולשאט הנפש שהיא מעוררת בלב השומע, והיא נועדה גם כדי לעודד את הקורבנות לשבור את קשר-השתיקה, ולהביא את דברם בפני רשויות החוק כדי לשים קץ לסחיטה בה הם נתונים..."

33. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ראוי לשוב ולציין את עובדות כתב האישום המתוקן ולפיהן ניקישנוב וקונסטנטין הינם תושבי קריית שמונה ובינם לבין הנאשמים שוררת היכרות על רקע היות כולם צרכני אדולן בתחנת חלוקת אדולן בעיר.

ביום 12.8.14, בשעות הבוקר, חיפשו הנאשמים את ניקישנוב. לאחר שלא הצליחו ליצור עמו קשר טלפוני וכיוון שלא ידעו היכן הוא מתגורר, הלכו הנאשמים לביתו של קונסטנטין, על מנת לשאול אותו היכן ניקישנוב מתגורר. הנאשמים פגשו את קונסטנטין בחצר ביתו. קונסטנטין היה באותה העת בדרכו לתחנת אוטובוס, כדי לנסוע לעבודה.

הנאשמים חסמו את דרכו של קונסטנטין ומשכו אותו ביד. הנאשם 2 שאל את קונסטנטין היכן מתגורר ניקישנוב וקונסטנטין סירב לומר להם. בתגובה, תקפו הנאשמים את קונסטנטין וכתוצאה מכך הוא נפצע. אחד מהנאשמים הכניס את ידו לכיס המכנס שלבש קונסטנטין ולקח משם את מפתחות הבית שלו ואת הארנק. הנאשמים הובילו את קונסטנטין לביתו, על מנת שישטוף את פניו מהדם ויוביל אותם לביתו של ניקישנוב.

כשהגיעו לדלת הבית, ניסה קונסטנטין להיכנס פנימה ולסגור אחריו את הדלת מבלי שהנאשמים יכנסו, אך הנאשם 2 מנע ממנו מלסגור את הדלת. בתגובה, לקח קונסטנטין אלה שהייתה בביתו והניף אותה לכיוון הנאשמים, כדי לגרום להם לעזוב את הדלת. הנאשמים נכנסו לביתו של קונסטנטין, הנאשם 2 ניסה למשוך את האלה מידו של קונסטנטין והנאשם 1 לקח חפץ חד שהיה מונח על השיש ופצע את קונסטנטין, כדי לגרום לו לשחרר את האלה מידו.

עקב הפציעה, הרפה קונסטנטין מהאלה והנאשם 2 החל להכותו. באותה העת, הנאשם 1 פצע את קונסטנטין באמצעות החפץ החד בחלקי גופו השונים.

בהמשך למתואר לעיל, הוביל קונסטנטין את הנאשמים לביתו של ניקישנוב וזאת על רקע האירועים שפורטו לעיל. כאשר הגיעו לביתו של ניקישנוב, נכנסו הנאשמים וקונסטנטין לביתו. הנאשמים ניגשו לניקישנוב, בעוד קונסטנטין המתין ליד דלת הבית ודרשו ממנו שייתן להם כסף, אחרת הם יפגעו בו כפי שפגעו בקונסטנטין. ניקישנוב נתן להם מסמך התחייבות על סך 1,000 ₪.

הנאשם 1 החזיר לניקישנוב את ההתחייבות בתמורה להבטחתו של ניקישנוב לשלם לו 1,500 ₪ ב- 28 לחודש.

כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרמו לקונסטנטין חבלות חמורות בחלקי גופו.

34. חומרה יתרה גלומה בעובדה, כי הנאשמים לא חדלו ממעשיהם גם לאחר שקונסטנטין נפצע כתוצאה מתקיפתם. לאחר שהנאשמים הובילו את קונסטנטין לביתו, הנאשם 2 מנע ממנו מלסגור את הדלת וכאשר קונסטנטין ניסה לגרום לנאשמים לעזוב את הדלת באמצעות אלה שהניף לעברם, הנאשם 2 ניסה למשוך את האלה מידו ואילו הנאשם 1 לקח חפץ חד שהיה מונח על השיש ופצע את קונסטנטין, כדי לגרום לו לשחרר את האלה מידו. אם לא די בכך, הרי שלאחר שקונסטנטין הרפה מהאלה בעקבות פציעתו, הנאשם 2 החל להכותו ובאותה העת, הנאשם 1 פצע את קונסטנטין באמצעות החפץ החד, בחלקי גופו השונים.

35. באשר לנזק שנגרם מביצוע העבירות, הרי שכתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו לקונסטנטין חבלות חמורות בחלקי גופו.

לנזקים פיזיים אלה יש להוסיף את הנזקים הנפשיים שנגרמו לקונסטנטין, כאשר אין ספק, כי לתקיפתו האלימה על ידי הנאשמים השלכה ונפקות גם בהקשר זה. באשר לנזקים הנפשיים הנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות אלימות, הודגש בפסיקה לא אחת, כי **"אין צורך בכל מקרה בתסקירי קרבן כדי לחוש את הטראומה העוברת על הקרבן"** (ע"פ 5617/13 כהן נ' מדינת ישראל (27.5.14)).

36. באשר לנזק שיכול היה להיגרם ממעשי הנאשמים, הרי שהנזק הפוטנציאלי הינו גדול ורב, זאת נוכח מהות המעשים וטיבם. כאמור, הנאשמים תקפו את קונסטנטין וכתוצאה מכך הוא נפצע. בהמשך, הנאשם 1 פצע את קונסטנטין באמצעות חפץ חד על מנת שישחרר את האלה מידו. בהמשך לכך, הנאשם 2 החל להכותו ובאותה העת, הנאשם 1 פצע את קונסטנטין באמצעות החפץ החד, בחלקי גופו השונים. בשים לב לאלה, הרי שהפוטנציאל לגרימת חבלות חמורות יותר מאלה שנגרמו בפועל, הינו גדול.

37. באשר לתכנון שקדם לביצוע העבירות, ראוי לציין, כי מעשי הנאשמים אינם פרי תכנון מוקדם במשמעותו המובהקת של זה ואולם, לא ניתן להתעלם מאופן השתלשלות האירועים ושעה שבכל רגע נתון יכלו הנאשמים להפסיק את מעשיהם, להרפות מקונסטנטין ולהימנע מהמשך המעשים. כך גם לא

ניתן להתעלם מהעובדה, כי הנאשמים הם אלה שהגיעו לביתו של קונסטנטין וכי הם אילצו אותו להובילם לביתו של ניקשנוב.

38. באשר לנסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע המעשים, הרי שאין הצדקה למעשים חמורים כגון דא, באשר ראויים הם לכל גנאי.

39. עוד יצוין, כי הנאשמים אחראים לביצוע העבירות במלואן, כל אחד על פי חלקו. הנאשמים הינם בוגרים וברי דעת, הבינו היטב את משמעות מעשיהם והשלכותיהם ויכלו בכל שלב להימנע מעשייתם, זאת ביתר שאת שעה שעסקין בהשתלשלות אירועים, כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן.

40. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבתי המשפט משיתים ענישה מגוונת במקרים כגון דא ולפיכך, מנעד הענישה במקרים ובעבירות כגון דא הינו רחב ומגוון. עם זאת, כאמור לעיל, הודגש בפסיקה הצורך להילחם בתופעת האלימות הפושה בחברה, באמצעות הטלת ענישה מרתיעה.

בהקשר זה ראו ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חסן** (10.11.09), שם נקבע, כי יש לשוב ולהדגיש את זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. עוד צוין, כי יש להילחם באלימות שפשתה בחברה הישראלית וכי זהו נגע רע שיש לבערו מן השורש.

41. כן ראו ע"פ 1887/12 **מדינת ישראל נ' פחימה ואח'** (3.5.12), שם נדון עניינם של שלושה משיבים שהורשעו בעבירות של סחיטה בכוח, גניבה ותקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות. המשיב 1 הורשע גם בעבירה של סחיטה באיומים. על המשיב 1 הוטלו, בין היתר, 18 חודשי מאסר בפועל. על המשיבים 2 ו-3 הוטלו, בין היתר, 15 חודשי מאסר בפועל. ערעור המדינה על קולת העונשים, כמו גם ערעור המשיבים על חומרתם, נדחו והעונשים נותרו על כנם.

42. כן ראו ע"פ 5968/13 **זרי נ' מדינת ישראל** (26.12.13), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירות שעניינן, סחיטה בכוח, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות וגניבה. על המערער הוטלו, בין היתר, 26 חודשי מאסר בפועל. ערעור המערער על חומרת עונשו נדחה תוך שנקבע, כי העונש קשה ומכביד, אך הוא מחויב המציאות, כפועל יוצא ממעשי המערער.

43. כן ראו ע"פ 3304/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.3.13), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירה של סחיטה באיומים ובשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. על המערער הושתו, בין היתר, 28 חודשי מאסר בפועל. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

44. כן ראו ע"פ 3601/09 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** (9.12.09), שם נדון עניינו של מערער שהורשע

בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, סיוע לסחיטה בכוח וסחיטה באיומים. על המערער הוטלו, בין היתר, שלוש וחצי שנות מאסר והופעל, במצטבר, מאסר מותנה בן 6 חודשים שהיה תלוי ועומד כנגדו. ערעורו על חומרת עונשו נדחה.

45. כן ראו ע"פ 7438/08 **יגודייה נ' מדינת ישראל** (27.5.09), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירות של סחיטה בכח, סחיטה באיומים, גרימת חבלה חמורה ותקיפה בנסיבות מחמירות. על המערער הוטלו, בין היתר, 4 שנות מאסר בפועל. בבית המשפט העליון זוכה המערער מעבירת גרימת חבלה חמורה והורשע, תחת זאת, בעבירת תקיפה ועונשו הועמד על שלוש וחצי שנות מאסר בפועל.

46. בשים לב לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצעו הנאשמים ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובחינת מדיניות הענישה הנהוגה, הרי שמתחם העונש ההולם נע במקרה דנן בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

היחס בין מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינם של הנאשמים לבין טווחי הענישה שהוסכמו בגדר הסדר הטיעון:

47. כאמור, הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר במסגרתו הוסכם, כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם 1 עונש ראוי של 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים לשיקול דעת בית המשפט. בעניינו של הנאשם 2 הוסכם, כי המאשימה תעתור להשית עליו עונש ראוי של 28 חודשים בפועל ולעונשים נלווים וכן להפעלת המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו, חציו בחופף וחציו במצטבר. עוד הוסכם, כי ככל שלחובת הנאשם 2 תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים ברי הפעלה נשוא אותו גזר דין, הרי שהם יופעלו בחופף זה לזה. כן הוסכם, כי ב"כ הנאשמים יטענו באופן חופשי לעונש.

48. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון בסוגיה זו, הרי שאין זהות והלימה בין טווחי הענישה כפי שהם מוצעים במסגרת הסדר טיעון וגדרי הענישה המוצעים במסגרתו, לבין מתחם העונש ההולם כפי שנקבע בזיקה להוראות תיקון 113 לחוק העונשין. ראו בעניין זה ע"פ 512/13 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (4.12.13) וכן ראו ע"פ 633/14 **מרדכי אביטל נ' מדינת ישראל** (6.7.14).

49. בנסיבות אלו, הרי שראיתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כפי שפורט לעיל ואשר הוא מגלם בחובו גם את טווחי הענישה המוצעים במסגרת הסדר הטיעון, ואשר אליהם עותרת המאשימה, כאמור.

50. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים כפי שאלה באו בפני ועליהם הצביעו ב"כ הצדדים כפי טיעוניהם לעונש, מצאתי את הסדר הטיעון, כי הוא ראוי, אינו נוגד את תקנת הציבור, אינו חורג ממתחם הסבירות וממתחם העונש ההולם שקבעתי לעיל ולפיכך, אני רואה לכבדו.

קביעת העונשים הראויים לנאשמים:

51. בבוא ביהמ"ש לקבוע מהם העונשים הראויים לנאשמים, ביהמ"ש נדרש לבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות.
52. בנסיבות העניין, סבורה אני, כי אין מקום במקרה דנן לסטות ממתחם העונש ההולם כפי שקבענו לעיל לחומרא או לקולא וכי יש לגזור את דינם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל.

קביעת העונש הראוי לנאשם 1:

53. בבחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, ראוי לציין, כי עניין לנו בנאשם אשר הינו בגיר, יליד 1978, זאת בשונה ממי שהוא קטין, או אדם מבוגר מאוד, על ההשלכות הקמות מכך.
54. עוד ראוי לציין, כי לחובת נאשם זה עבר פלילי הכולל בחובו שתי הרשעות קודמות בגין עבירות גניבה שבוצעו בשנת 2013, כפי העולה מגיליון הרשעותיו הקודמות (ת/3). בגין הרשעותיו אלה הוטלו על הנאשם מאסרים מותנים, קנס וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה.
- בהקשר זה ראוי לציין, כי אין המדובר בעבר פלילי מכביד וכן, כי עסקינן בהרשעות קודמות בעבירות אשר אינן מתחום האלימות. עם זאת, אין להתעלם מכך שהסתבכויותיו הקודמות של הנאשם עם רשויות החוק לא הרתיעו אותו מלשוב ולעבור עבירות אלימות חמורות במקרה דנן.
55. כן תצוין העובדה, כי לא הונח בעניינו של נאשם זה כל הליך טיפולי - שיקומי כצופה פני עתיד, המקבל משנה חשיבות נוכח עשייתו הפלילית בפרשה דנן, כמו גם עברו הפלילי, גם אם זה אינו מכביד.
56. מאידך, ראוי לציין את הודאת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי יקר הגלום בהודאה זו, כמו גם העובדה כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים נוספים וביתר שאת נפגעי העבירה, גם אם הודאה זו באה במהלך שמיעת ראיות המאשימה.
57. כך גם לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כפי שנפרשו בטיעוני באת כוחו לעונש מהם עולה, כי הנאשם בודד בישראל ונעדר כל תמיכה משפחתית, על הקשיים הרוחביים הקמים מאלה.

עוד לא נעלמה מעיני מצוקתו הכלכלית של הנאשם בהיותו נעדר מקורות פרנסה, כפי העולה מטיעוני

באת כוחו ובשים לב לתקופת שהייתו במעצר של ממש.

58. כן ראוי לציין את התקופה הניכרת בה שוהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריה, מזה כשנה ושלושה חודשים, על הנפקויות והקשיים הקמים מכך.

59. בנסיבות העניין ותוך בחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, אך לא בצדו הקיצוני.

קביעת העונש הראוי לנאשם 2:

60. גם בעניינו של הנאשם 2 ראוי לציין, כי עסקינן בנאשם בגיר, יליד 1980, זאת בשונה ממי שהוא קטין, או אדם מבוגר מאוד, על ההשלכות הקמות מכך.

61. כן ראוי לציין את עברו הפלילי של הנאשם 2 כפי העולה מגיליון הרשעותיו הקודמות (ת/1) שהונח בפני. עיון בגיליון מלמד, כי לחובת הנאשם 8 הרשעות קודמות בעבירות של החזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית, נהיגה ללא רישיון, הפרת הוראה חוקית (מספר עבירות), החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, החזקת נכס חשוד כגנוב, תקיפה סתם, תקיפה סתם של בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים. בגין עבירות אלה ריצה הנאשם בעבר מספר מאסרים בפועל, לתקופות משתנות.

לא זו אף זו, את העבירות דנן ביצע הנאשם תקופה קצרה לאחר שחרורו ממאסר שהוטל עליו בגין הרשעתו בעבירות אלימות, כאשר לא היה במאסר זה כדי להרתיעו מביצוע עבירות אלימות חמורות נוספות.

בנסיבות אלו, הרי שנמצאנו למדים, כי עסקינן במי שהינו רצידיוויסט אשר שב ועושה בפלילים פעם אחר פעם, כמו גם בעבירות אלימות. בכך, פוגע הנאשם בציבור ומכאן, מסוכנותו.

62. יתרה מזו, הנאשם ביצע את העבירות כאן שעה ששני עונשי מאסר מותנים תלויים ועומדים כנגדו, נשוא גזר הדין מיום 10.11.13 בת"פ 8889-06-13 של בית משפט השלום בקריית שמונה (ת/2). גם בעובדה זו לא היה כדי להרתיע את הנאשם מלבצע עבירות אלימות נוספות וחמורות.

63. כן תצוין העובדה, כי לא הונח בעניינו של נאשם זה כל אפיק שיקומי - טיפולי כצופה פני עתיד, המקבל משנה חשיבות נוכח עברו הפלילי הרלוונטי של נאשם זה, הרצידיוויסטיות העולה ממנו ועשייתו הפלילית כאן.

64. מאידך, ראוי לציין את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, החיסכון בזמן שיפוטי יקר והעובדה, כי בהודאתו עשה הנאשם כדי לחסוך את הצורך בהעדת עדים נוספים וביתר שאת, נפגעי העבירה, גם אם הודאתו זו באה במהלך שמיעת ראיות המאשימה.

65. כך גם לא נעלמו מעיני נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, כפי שנפרשו בטיעוני באת כוחו לעונש ובדברי הנאשם עצמו, מהם עולה, כי הנאשם נגמל מסמים ואב לילדה. לא נעלמה מעיני גם הבעת רצונו של הנאשם להעלות את מתווה חייו על דרך המלך.

עוד לא נעלמה מעיני מצוקתו הכלכלית של הנאשם, אשר איבד את מקור פרנסתו עקב מעצרו, כפי העולה מטיעוני באת כוחו.

66. כן ראוי לציין את התקופה הניכרת בה שוהה הנאשם במעצר מאחורי סורג וברית, מזה כשנה ושלושה חודשים, על הנפקויות והקשיים הקמים מכך.

67. בנסיבות העניין ותוך בחינת הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, אני סבורה, כי יש למקם את העונש הראוי לנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל, אך לא בצדו הקיצוני.

סוגית "אחידות הענישה":

68. בטרם נחתום גזר דין זה, נתייחס לסוגיית "אחידות הענישה" הצריכה לענייננו. בהקשר זה, שומה עלינו לבחון את חלקו של כל אחד מהנאשמים במעשים, כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן. כן עלינו לבחון את נתוני העושים ונסיבותיו האישיות של כל אחד מהנאשמים, ככל שיש באלה כדי להקים אבחנה מהותית בין הנאשמים, לקולא או לחומרא.

69. בחינת חלקיהם של הנאשמים באירוע מלמד, כי אמנם הנאשמים פעלו יחדיו בביצוע העבירות לאורך השתלשלות האירועים ושניהם תרמו לביצוע, אולם חלקו של הנאשם 1 במעשים גדול מזה של הנאשם 2, שעה שהנאשם 1 פצע את קונסטנטין באמצעות חפץ חד, בחלקי גופו השונים. בכך ישנה הבחנה לחומרה היורדת לשורשו של עניין בין חלקו של הנאשם 1 לבין חלקו של הנאשם 2 בביצוע המעשים.

70. מנגד, ובבחינת נתוני העושים ונסיבותיהם האישיות של הנאשמים, הרי שעניינו של הנאשם 2 שונה לחומרה מעניינו של הנאשם 1, שעה שהנאשם 2 בעל עבר פלילי מכביד מזה של הנאשם 1 וכולל הרשעות בעבירות אלימות, זאת בשונה מהנאשם 1. בגין אלה אף ריצה נאשם זה מספר עונשי מאסר לתקופות משתנות, מה שאין כן בעניינו של הנאשם 1. זאת ועוד, הנאשם 2 ביצע את העבירות הנוכחיות שעה שתלויים ועומדים כנגדו שני מאסרים מותנים ברי הפעלה בגין עבירות אלימות (אם כי אלה ניתנו

באותו גזר דין).

71. לאור כל האמור, נוכח האבחנה לחומרה בביצוע המעשים בעניינו של הנאשם 1 ומנגד, האבחנה לחומרה בעניינו של הנאשם 2 נוכח עברו הפלילי, הרי שמצאתי להטיל על שני הנאשמים עונשי מאסר לתקופות זהות בגין העבירות דנן.

72. סבורני, כי תלכיד עונשי ראוי ומידתי בעניינם של הנאשמים צריך, כי יכלול בחובו השתת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג וברח, אשר תיתן ביטוי למכלול נסיבות המקרה דנן, למהות המעשים והחומרה הגלומה בהם ותעלה בקנה אחד עם מיקום העונשים הראויים לנאשמים במתחם העונש ההולם שקבענו לעיל. יחד עם זאת, ראוי, כי תקופה זו תהיה מידתית ותשקלל בחובה את נתוני העושים ואת נסיבותיהם האישיות, עברם הפלילי, כמו גם יתר ההנמקות שפורטו לעיל, כך שבסופו של יום, תתקבל תוצאה עונשית מידתית וראויה, ההולמת את מכלול נסיבות המקרה דנן.

73. לא נעלמו מעיני עמדותיהם העונשיות של באי כוח הצדדים, המאשימה מכאן ובאי כוח הנאשמים משם. יחד עם זאת, לדידי, עמדתה העונשית של המאשימה חורגת היא לחומרא ואין היא עולה בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונשים הראויים לנאשמים במתחם זה, נתוני העושים, נסיבותיהם האישיות, נסיבותיהם המשפחתיות ויתר ההנמקות המצטברות שפירטנו לעיל.

74. מאידך, עמדותיהם העונשיות של ב"כ הנאשמים חורגות הן לקולא ואין הן עולות בקנה אחד עם מתחם העונש ההולם שקבענו לעיל ועם מיקום העונשים הראויים לנאשמים במתחם זה, עם מהות המעשים שביצעו הנאשמים, החומרה הגלומה בהם, הפסיקה הנוהגת והמחייבת בעבירות כגון דא, כמו גם בזיקה לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות ובכלל זה, עברם הפלילי, היעדר הליך טיפולי ויתר ההנמקות שפורטו לעיל.

75. בצד השתת ענישה מוחשית, כאמור, ראוי להשית על הנאשמים עונשי מאסר מותנים אשר יהיו כ"חריב המתהפכת" מעל ראשם כצופה פני עתיד.

76. עוד ראוי, נוכח מעשי הנאשמים, אופיים, טיבם ותוצאותיהם, לחייב את הנאשמים בתשלום פיצויים לנפגעי העבירה, אשר יהיו בשיעור מוחשי מחד, אך מידתי מאידך, בשים לב למכלול נסיבותיהם של הנאשמים ומכלול נתוני המקרה דנן.

77. סוגיה נוספת הדרושה התייחסות הינה סוגית הפעלת המאסרים המותנים התלויים ועומדים בעניינו של הנאשם 2 נשוא ת"פ 8889-06-13 של בית משפט השלום בקריית שמונה (ת/2). כאמור, באותו גז"ד הוטלו על הנאשם 2 שני מאסרים מותנים, האחד בן 8 חודשים והשני בן 12 חודשים. מקום בו מאסרים מותנים אלה הוטלו באותו גז"ד הרי שיש להפעילם בחופף זה לזה, כפי הסכמת הצדדים בגדר הסדר

הטיעון. עם זאת, נוכח עברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם 2, הרצידיוויסטיות העולה ממנו, העובדה, כי לא היה בעונשי מאסר מותנים אשר היו תלויים ועומדים כנגדו כדי להרתיעו מלבצע את העבירות שביצע כאן ומאידך, נסיבותיו האישיות ומצוקתו הכלכלית, הרי שסבורה אני, כי יש מקום להפעלת עונשי מאסר מותנים אלה באופן בו יופעלו חלקם בחופף וחלקם במצטבר לעונש המאסר בפועל שיוטל עליו בגזר דין זה. באמור יש כדי להביא לכך, כי בסופו של יום, תושת על הנאשם 2 תקופת מאסר בפועל מידתית ומאוזנת המשקללת נכונה את מקבץ הנסיבות לחומרא ולקולא שפורטו לעיל. זאת ועוד, בקביעה באשר לאופן הפעלת המאסרים המותנים יש לשקלל גם את המוצע במסגרת הסדר הטיעון בהקשר זה, אשר ראיו, כאמור, לכבדו.

78. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, אני משיתה על כל אחד מן הנאשמים את העונשים כדלקמן:

הנאשם 1:

- א. 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 13.8.14.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע, או כל עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בגינה.
- ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון קונסטנטין קוזמיץ' (עד תביעה מס' 2) בסכום של 3,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בקופת בית המשפט ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 300 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד בעבור קונסטנטין בתוך 60 יום ממועד שחרורו של הנאשם מעונש המאסר שהושת עליו כאן ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.
- כן הנני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי לולדיסלב ניקישנוב (עד תביעה מס' 1) בסכום של 2,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור ולדיסלב ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 200 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד בעבור ולדיסלב בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומידי חודש בחודשו.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הנאשם 2:

א. 15 חודשי מאסר בפועל.

הנני מורה על הפעלת שני עונשי מאסר מותנים האחד בן 12 חודשים והאחר בן 8 חודשים אשר תלויים ועומדים כנגד הנאשם ואשר הוטלו עליו בת"פ 8889-06-13 של בית משפט השלום בקרית שמונה, זאת בחופף זה לזה וכאשר 6 חודשים מהם ירצו במצטבר לעונש המאסר שהוטל על הנאשם כאן והיתרה בחופף לו, כך שהנאשם ירצה סך הכול 21 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 13.8.14.

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג פשע, או כל עבירת רכוש מסוג פשע ויורשע בגינה.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או כל עבירת רכוש מסוג עוון ויורשע בגינה.

ד. אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלון קונסטנטין קוזמיץ' (עד תביעה מס' 2) בסכום של 3,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור המתלון בקופת בית המשפט ב - 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 300 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד בעבור קונסטנטין בתוך 60 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומידי חודש בחודשו באופן רציף ועוקב.

כ. הנני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי לולדיסלב ניקישנוב (עד תביעה מס' 1) בסכום של 2,000 ₪. סכום זה יופקד בעבור ולדיסלב ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים בסך 200 ₪ כל אחד. התשלום הראשון יופקד בעבור ולדיסלב בקופת בית המשפט בתוך 60 יום ממועד שחרורו של הנאשם מבית הסוהר נשוא עונש המאסר שהושת עליו כאן ומידי חודש בחודשו.

המאשימה תמציא הודעה לתיק ביהמ"ש בתוך 7 ימים מהיום ובה תפרט את פרטי המתלוננים.

לעיוני בעוד 10 ימים מהיום.

הודעה זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

הערה: גזר הדין ניתן בנוכחות הנאשמים וב"כ הצדדים ביום 9.11.15, ללא נימוקים. מפאת תקלה, לא פורסמו נימוקי גזר הדין עד כה והם מפורסמים עתה. אני מתנצלת בפני הנאשמים וב"כ הצדדים אודות תקלה זו.

ניתן היום, כ"ח חשוון תש"פ, 26 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.